

عنوان مقاله:

بررسی و مقایسه روشهای مختلف کریجینگ در تهیه نقشه رقومی شوری خاک (دهلران استان ایلام)

محل انتشار:

هفدهمین کنگره علوم خاک ایران و چهارمین همایش ملی مدیریت آب در مزرعه "تجدید حیات حکیمانه خاک و حکمروائی حکیمانه آب" (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

فوزیه کوهنی - دانشجوی دکتری گروه علوم ومهندسی خاک دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان

حمیدرضا متین فر - دانشیار گروه علوم ومهندسی خاک دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

پراکنش مکانی و زمانی نمک ها در خاک، تعیین دقیق این پارامترها را در مطالعات میدانی با مشکل مواجه کرده است. از طرف دیگر روشهای سنتی پر هزینه و وقت گیر میباشند. روشهای زمین آماری ضمن کاهش هزینه ها امکان برآورد مقادیر شوری را در نقاط نمونه برداری نشده را هم فراهم می نمایند. این تحقیق با هدف ارزیابی تغییرات شوری خاک با استفاده از روشهای مختلف زمین آماری در شهرستان دهلران انجام گرفته است. برای این منظور تعداد ۲۱۸ نمونه خاک از عمق صفر تا ۱۰ سانتیمتری سطح خاک برداشت شد و مقادیر هدایت الکتریکی عصاره اشباع خاک در نمونه ها اندازه گیری گردید. در این پژوهش از ۹ روش زمین آماری کریجینگ معمولی (نمایی، گوسی، کروی)، کریجینگ جهانی (نمایی، گوسی، کروی) و کریجینگ ساده (نمایی، گوسی، کروی) برای تهیه نقشه شوری خاک استفاده گردید. بهمنظور ارزیابی دقت این روشها از پارامترهای آماری مجذور میانگین مربعات خطا و ضریب تبیین استفاده شد. نتایج نشان داد که مدل های گوسی با داشتن حداقل مجذور میانگین مربعات خطا برای ارزیابی شوری خاک، مناسبتر و دقیقتر هستند. طبقه بندی منطقه بر اساس آستانه های شوری تعریف شده، در ۵ کلاس مشخص شده است. نتایج حاصل از نقشه های نهایی شوری خاک نشان داد که بیشترین مقدار تجمع نمک مربوط به شرق و مرکز منطقه و کمترین مقدار تجمع در بخشهای غربی می باشد.

کلمات کلیدی:

زمین آمار، شوری، کریجینگ، دهلران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1312246>

